

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan godt være enig med SF i, at der er mange ting i EU, som ikke fungerer godt nok. Der er mange grunde til at lave om på mange ting inden for EU, og det synes alle de andre 14 medlemslande også der er. Hvis vi nu begynder på at tage fat på alle emnerne og lægge dem alle sammen på bordet, så får vi en regeringskonference, som vil vare i årevis, og som vil blive spækket med mærkelige kompromiser, som vi så skal til at rede ud bagefter.

Men fru Anne Baastrup sagde også – og det sagde hun med meget stort eftertryk – at udvidelsen under ingen omstændigheder må tabes på gulvet. Min påstand er så, at hvis man begynder på det helt store bunkebryllup med at tage nye emner op i EU-traktaterne, så bliver udvidelsen tabt på gulvet, og det er det vigtigste projekt. Det står som den første linje i regeringens forhandlingsgrundlag: Målet er EU's udvidelse. Hvis ikke vi har det for øje, kan vi godt begynde på den store revision af det hele, som fru Anne Baastrup lægger op til, men jeg mener virkelig, det vil være at skyde sig selv i foden.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

For opræcist, siger fru Anne Baastrup. Jamen hovedmålet er udvidelsen, derfor smal dagsorden.

Så er fru Anne Baastrup imod dobbelt flertal. Ja, udvidelsen med de mange lande medfører i virkeligheden, at der bliver et stort flertal af små lande, som får en meget stor indflydelse i forhold til befolkningstal og andet, og hvis der ikke skal være total ubalance, bliver man nødsaget til at tage et vist hensyn til, at der er nogle lande af en vis størrelse, uden at det skal komme til at dominere hele denne udvikling. Kan fru Anne Baastrup ikke se det?

Og kan fru Anne Baastrup ikke se, at hele den diskussion om militær og krisestyring jo ikke er det, regeringskonferencen drejer sig om? Vi har jo i forvejen et forbehold på det her område, så det er sådan set temmelig uinteressant i den sammenhæng. Der er en masse af de øst- og centraleuropæiske lande, der er dødhamrende irriterede over, at vi nu åbner for seks nye lande, fordi det betyder, at de måske ikke lige så hurtigt eller måske lidt langsommere end ellers optages i EU. Er udvidelsen ikke det centrale for fru Anne Baastrup?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg har nu hørt flere gange, og bl.a. fru Anne Baastrup påpeger det, at regeringens udspil var for dårligt, først og fremmest fordi det var upræcist. Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup: Hvordan i alverden skulle det være andet? Der har ikke været ført en eneste forhandling. Jeg er ikke engang sikker på, at statsministeren har talt med den belgiske statsminister om det et eller andet sted under en middag, men jeg skal selvfølgelig ikke kunne sige det. Det kan vi jo lave en undersøgelseskommission, der kan finde ud af.

Men jeg vil da gerne spørge: Hvordan i alverden skulle en regering spille ud med andet end nogle hovedretningslinjer, en ramme, en første behandling som af et lovforslag? Så arbejder man sig efterhånden ned i stoffet, og dér har statsministeren og regeringen jo lovet at inddrage Folketingets partier.

Lad nu være med at bruge ethvert argument for at gå imod regeringen og dens EU-politik. Der må da være andet gods end det.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var dog en imponerende svada, jeg fik af fru Mimi Jakobsen.

Sagen er jo konkret den, at SF ønsker at sætte nogle dagsordener, som er anderledes og mere visionære end det her stykke papir, som regeringen har lagt op til. Vi lægger op til, at vi vil have en bred regeringskonference, og så får vi skældud over, at vi ikke synes, at regeringens oplæg simpelt hen er så fint.

Sagen er jo også den, og det er til hr. Claus Larsen-Jensen, at Socialdemokratiet har et grundlæggende problem. Socialdemokratiet kan ikke forstå, hvorfor SF ikke altid klapper i sine små hænder, hver gang Socialdemokratiet kommer med et forslag, men sådan er det bare ikke altid. Det her stykke papir er vi ikke enige i, fordi man lægger op til den der smalle regeringskonference.

Jeg vil godt sige endnu en gang til fru Elisabeth Arnold: Jeg mener simpelt hen, det er muligt, at vi kan køre begge dagsordener, nemlig hurtig udvidelse, og så ordner vi de forskellige elementer i en større, bredt anlagt regeringskonference, for vi mener ikke, at udvidelsen skal blokeres af en regeringskonference.